Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

SINT GATA INTOTDEAUNA

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XIII nr. 47 (831) * joi 23 noiembrie 1961 * 8 pagini 30 bani

Belșug în colectivă

Toamna bogată a poposit și la noi, în G.A.C. „Tudor Vladimirescu". Hambarele pline doldora, carele încărcate cu grîu, porumb, cartofi și atîtea produse recoltate de pe întinsele tarlale ale gospodăriei, au adus belșug în casele colectiviștilor.

Tatăl meu este și el colectivist. Pentru cele 674 zile muncă a primit ca avans 4.044 kg. porumb, 1.700 kg. grîu, 670 kg. cartofi, 337 kg. orz și altele. În plus a primit și 2.700 lei. Toamna aceasta a adus multă bucurie în casa noastră. Ca și alți colectiviști, noi ne-am mutat în casa nou construită, unde avem și lumină electrică.

Pentru viața îmbelșugată, fericită pe care o trăim în colectivă, mulțumim partidului nostru drag.

APREOTESEI ELENA
cl. a VII-a,
comuna Dochia,
raionul Piatra Neamț

Au început tezele!

Primul trimestru se apropie de sfîrșit. Au început tezele. Sîntem în clasa a VII-a B a Școlii de 7 ani nr. 1 din Roșiorii de Vede. Toți elevii sînt prezenți. Pe paginile albe ale caietelor stă scris: „Lucrare scrisă la chimie". Subiectul? Fiecare se gîndește la el cu o emoție firească. E doar prima teză din acest an școlar.

— „Proprietățile chimice ale oxigenului și întrebuințările lui", anunța subiectul tovarășa profesoară.

Se aude un murmur de bucurie. Emoțiile au trecut. Și acum, liniștiți, cînd stau și se gîndesc mai bine, tot atît de bucuroși ar fi fost și dacă ar fi avut de scris despre oricare dintre elementele sau substanțele învățate pînă acum la chimie. Aceasta pentru că pregătirile pentru teze au început... din prima zi de școală! Chimia fiind o materie nouă, după fiecare capitol, în clasă sau pe grupe de întrajutorare, pionierii făceau recapitulări. Apoi, asupra elevilor care întîmpinau unele greutăți se îndrepta întreaga atenție a profesoarei și a detașamentului. Și acestora, grupele de întrajutorare le-au folosit. Dovadă, felul cum au lucrat la teză Tianu Gheorghe, Cioană Constanța, Gliga Tudor.

În clasă e liniște. Periețeanu Mihaela scrie mereu... „Astazi oxigenul e pus în slujba omului, a vieții și a păcii. Oxigenul înmagazinat în cilindri de oțel, sub formă de lichid, este întrebuințat de aviatori și mai ales de cosmonauți". Mihaela știe aceasta de la ora de chimie, dar a aflat-o și din ziare și reviste, din filmele documentare vizionate.

Pionierii scriu. Tovarășa profesoară se plimbă printre bănci, surîde. E bucuroasă. Se uită ba pe caietul unuia, ba pe al altuia.

— Ești nesigură, Florica, spune tovarășa profesoară încruntîndu-se puțin.

Da, Dumitrescu Florica e cam nesigură la teză. Scrie bine, șterge, scrie greșit. Nicolae Mariana, Herda Maria au uitat că și la chimie trebuie să scrii corect. Aceste exemple sînt însă puține în clasa a VII-a B. Și aceasta pentru că au învățat cu perseverența zi de zi, pentru ca s-au pregătit conștiincios pentru teze

★

Peste cîteva zile am stat de vorbă mai pe îndelete cu tovarășa profesoară.

— Rezultatele sînt bune, ne-a spus ea. Se vede că s-au pregătit...

— Dar prietena... cosmonauților?

— Zece! Excepțional a lucrat. La fel și Iliescu Ileana și Blatz Ilarion, și Porgescu Greta, și Andreescu Monica. In general, pionierii și școlarii clasei a VII-a B s-au străduit să facă o teză bună. Lupta pe care pionierii o dau împotriva mediocrității și-a arătat rezultatele: cele mai multe note sînt de la 7 în sus.

GETA COSTIN

Micile balerine

Casa pionierilor din Sighișoara. Activitatea pionierilor de aici e an de an mai interesantă, mai bogată. Anul acesta, la Casa pionierilor din Sighișoara sînt 7 cercuri. Unul dintre acestea e și cercul coregrafic. Cercul coregrafic și ansamblul artistic a prezentat la Sighișoara, prin regiune și în țară numeroase spectacole ca „Visul", „Perla", „Viorica și coana Minciună-Mare", tabloul coregrafic „Concert în luncă". Ele s-au bucurat de un remarcabil succes.

Pentru acest an se fac pregătiri intense. Se montează piesa „Scufița Albastră" și tabloul coregrafic „Simfonia de iarnă". În fotografie, o scenă din piesa „Viorica și coana Minciună-Mare".

Noi construcții în Capitală

În orice colț al țării vei merge, peste tot orașele și satele patriei noastre te întîmpină îmbrăcate în noua lor haină de sărbătoare. Blocuri noi, frumoase și elegante, case luminoase, școli și uzine s-au înălțat pretutindeni. Pentru oamenii muncii, pentru cei care construiesc o viață minunată, îmbelșugată, lipsită de griji, constructorii se străduiesc să zidească adevărate palate.

În fotografia de față vă prezentăm un aspect al uneia din noile străzi ale Capitalei — „Aleea Circului".

Noii pionieri

De curînd a sosit la redacție o scrisoare in care un pionier ales anul acesta președinte de detașament ne intreabă: CUM SE OCUPA COLECTIVUL DE CONDUCERE AL DETAȘAMENTULUI DE ȘCOLARII PRIMIȚI DE CURIND IN ORGANIZAȚIA DE PIONIERI? Ca răspuns, redăm mai jos felul in care s-a ocupat colectivul de conducere al detașamentului clasei a IV-a de la Școala de 7 ani nr. 14 din Oradea, de noii pionieri.

Nu de mult, în întreaga unitate a fost sărbătoare. Cei mai buni școlari din clasele a III-a au devenit pionieri.

Printre aceștia se află Vușcan Doina, Mierluță Doina, Dărăban Florica, Gall Șandor, Tarnok Ladislau și alții. Imediat după primirea acestor școlari în organizație, pionierii clasei a IV-a, și mai ales colectivul de conducere al detașamentului, și-au pus întrebarea cum să muncească cu ei, deoarece numărul mic al pionierilor din clasa a III-a nu permite organizarea unui detașament. Răspunsul l-au găsit singuri. Vor căuta ca încă de la început să-i cheme alături de ei la toate activitățile pe care le vor desfășura, le vor da sarcini precise, vor căuta să-i obișnuiască cu disciplina de organizație.

— In primul rînd, trebuie să-i învățăm cum să-și alcătuiască grupele de întrajutorare — a propus Dan Monica, președintă de detașament. Și în aceeași zi au și făcut o vizită în clasele a III-a, unde s-au interesat de situația la învățătură. Pe loc, au stabilit împreună cu pionierii Vușcan Doina și Ștoker Andrei cum să-și ajute colegii care au rezultate mai slabe la învățătură. Tot atunci le-au arătat cum să-și alcătuiască un colț viu.

Invitația de a face cunoștință cu activitățile Casei pionierilor a fost primită cu entuziasm de pionierii de curînd primiți în organizație. Ei au fost foarte mulțumiți cînd, într-o duminică au mers cu pionierii din clasa a IV-a la Casa pionierilor.

Cînd Vușcan Doina a descoperit în curtea noii sale locuințe un morman de fier vechi, a venit imediat și a propus pionierilor mai mari să-l aducă la școală. La strînsul castanelor au fost tot împreună.

In programul de activități al detașamentelor claselor a IV-a se mai află și organizarea unor seri dedicate cîntecului și jocului și a unei șezători de ghicitori și cîntece populare. Nu peste multă vreme, în detașament va avea loc o adunare despre frumusețea muncii, după care vor face o vizită la Fabrica „Infrățirea" din oraș. La toate acestea au căutat să-i antreneze și pe pionierii primiți de curînd în organizație, cărora le-au stabilit sarcini concrete.

E. ROȘCA

Fotoreporterul nostru a surprins pe unul dintre cititorii pasionați ai „Scînteii pionierului" — de la Școala de 7 ani nr. 5 din Capitală.

Și ei vor deveni utemiști

„Din prima zi de școală să învățăm temeinic". Așa au hotărît pionierii Matei Angela, Miron Mihai, Aniculi Elena, Hazliu Maria și Pascal Boris, din clasa a VII-a a Școlii de 7 ani din comuna Holboca, regiunea Iași. Acești pionieri se pregătesc să intre în rîndurile Uniunii Tineretului Muncitor.

Unitatea de pionieri de la Școala din Holboca urmărește însă, în afară de rezultatele bune la învățătură, ca pionierii ce vor deveni utemiști să fie pregătiți temeinic și multilateral.

— Un utemist are sarcini de răspundere, este chemat să contribuie cu toate forțele la construcția patriei socialiste, el trebuie să continuie tradiția glorioasă a utecîștilor... le-a spus pionierilor Elena Paladi, instructoarea superioară de pionieri, la una din adunările cu tema: „Pagini din lupta U.T.C." Atunci, pionierii au ascultat cu atenție povestiri despre lupta eroică a lui Filimon Sîrbu, Vasile Roaită și a altor eroi utecîști.

La unele dintre adunarile organizației U.T.M. din școală, sînt invitați și viitorii utemiști. La o astfel de adunare, în care se discuta despre datoria de a învăța, Aniculi Elena și Matei Angela au luat cuvîntul, au criticat pe cei cu note slabe.

Detașamentul clasei a VII-a a avut prilejul de a cunoaște și activitatea utemiștilor din două gospodării agricole colective din satele Vlădiceni și Cristești. La Cristești, bunăoară, au dat chiar ajutor unei brigăzi de tineret la culesul porumbului. Și, din discuțiile cu colectiviștii au aflat despre străduința pe care o depun ei, tinerii colectiviști, pentru ca gospodăria lor să devină tot mai puternică, tot mai bogată. „Ne-am angajat, le spunea Elena Grădinaru, ca echipa noastră să obțină cea mai mare recoltă de porumb din gospodărie. Și am reușit!"

Detașamentul clasei a VII-a a mai organizat și șezători literare, în care au discutat despre cărțile „Tînăra Gardă" și „Povestire despre Zoia și Șura", despre romanul „Moromeții" și altele. Adunări pionierești, lecturi despre viața și munca utecîștilor, comsomoliștilor și utemiștilor, întîlniri cu utemiștii din colectivă și S.M.T., vizite, participări la adunările organizației U.T.M. din școală, iată doar o parte din activitatea desfășurată de unitatea de pionieri de la școala din Holboca pentru pregătirea pionierilor ce vor intra în rîndurile organizației U.T.M.

M. TUDOR

Ei au numai note foarte bune

Ionescu Felicia, cl. a IV-a, Școala de 7 ani nr. 7-Giurgiu

Feraru Marin, cl. a VI-a, Școala de 7 ani nr. 4-Focșani

Corcoz Elena, cl. a IV-a, Școala medie-Buhuși

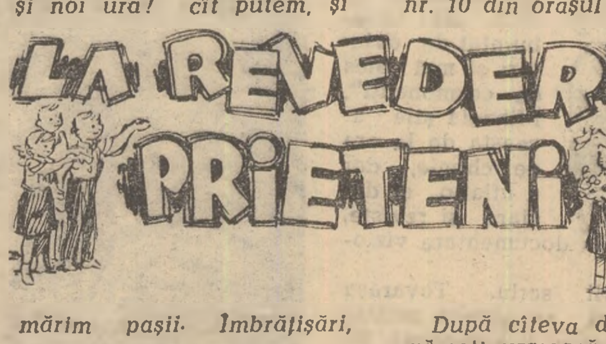
Kerekeș Livia, cl. a VII-a, Școala de 7 ani nr. 2-Salonta

Enache Mădălina, cl. a VI-a, Școala de 7 ani nr. 1-Craiova

Bara Gheorghe, cl. a VII-a, Școala de 7 ani, satul Haeu, comuna Sinmartin, raionul Oradea.

Duminică, în mașina cu care călătoream spre Giurgiu, cîntecul, glumele și rîsul nu mai conteneau. Să știți, pionierilor de la Școala nr. 92 din București le place să cînte! Mașina gonea, gonea înainte. Nu era timp de pierdut. Acolo, pe Podul Prieteniei ne așteptau prieteni. Cu toată graba noastră însă am înregistrat totul pe unde am trecut: cartierul nou Pieptănari, Combinatul de cauciuc de la Jilava, Ferma „30 Decembrie", un S.M.T. care își pregătea mașinile agricole pentru lucru, colectiviști care se îndreptau cu carele pline spre tîrg, nesfîrșita întindere a Bărăganului, oameni îmbrăcați de sărbătoare.

Prin geamul mașinii zărim bătrîna Dunăre. Iată și Podul Prieteniei. Prietenii care ne așteaptă, ne întîmpină cu multe flori și urale. Strigăm și noi ura! cît putem, și mărim pașii. Îmbrățișări, discuții, schimb de cravate, insigne, flori, vederi, adrese și... chiar schimb de cîntece. Apoi, un cunoscut cîntec bulgăresc îl cîntăm împreună, noi în romînește, ei în bulgărește. După cum vedeți, prietenii sînt pionierii bulgari și sînt de la Școala nr. 10 din orașul Ruse.

După cîteva dansuri bulgărești urmează o horă, o horă mare, sprintenă, pionierească. Și dacă ați fi fost și voi acolo să-i vedeți cum cîntau și cum jucau!

Totul a fost foarte plăcut și frumos. La despărțire aproape că nici nu mai știai care sînt pionierii romîni și care bulgari. Cîte doi, sau mai mulți, se înțelegeau de parcă de mult s-ar fi cunoscut.

În sfîrșit, îmbrățișări calde și ultimele cuvinte — „la revedere" și „dovijdene" răsună din toate părțile.

Iată-ne din nou în mașini, în drum spre casă. Abia ne-a ajuns drumul să schimbăm impresiile, să povestim fiecare despre prietenul nostru drag. Cînd am intrat în București, ni se părea că am stat mult cu ei. Așa te simți întotdeauna cînd stai de vorbă cu prietenii.

LUCREȚIA RANGA

Iată, Bicazul. Tînără și minunată realizare a anilor noștri. Cîți constructori minunați n-am întîlnit în desele vizite făcute aci. Îmi amintesc de o tînără pe care am cunoscut-o cu cîțiva ani în urmă și care lucra la Hidrocentrală. Învăța liceul la seral și ziua muncea într-o echipă de muncitori care aveau sarcina să astupe eventualele fisuri rămase la turnarea betonului. Munca era grea. Ea lucra întîi în subteran, apoi la suprafață, suspendată cu frînghii la mari înălțimi. Am întrebat-o dacă nu-i este greu. „Ba, da" mi-a răspuns simplu. „N-ai vrea să pleci într-o muncă mai ușoară ?" am iscodit-o. „Să plec ?" și în momentul acela m-a privit cu neîncredere. „Adică cum să plec !? N-am plecat cînd eram la început, dar acum... Asta ar fi dezertare !" Și mă privi aproape mustrător pentru gîndul meu. Fata era utemistă dar mai înainte fusese și pionieră. Maturitatea, hotărîrea ei erau deci nu întîmplătoare, ci firești. Încă de pe cînd purta cravata roșie îndrăgise șantierul, visînd să lucreze cîndva și ea aici.

Cînd am cunoscut-o, atunci, m-am întrebat : oare toți copiii de la Bicaz vor fi asemenea tinerei utemiste ?

Iată ce mă face ca, privindu-i pe copiii de azi ai Bicazului, să mă bucur întrevăzînd în ei pe viitorii constructori ai altor și altor mărețe realizări. O primă dovadă e interesul și dragostea cu care se străduiesc să cunoască cît mai bine activitatea muncitorilor de la Bicaz.

★

Un grup de pionieri de la Școala medie din Bicaz făcea o dată o vizită la Stejarul. In timp ce tovarășul Aurel Beldie, de la uzina electrică, le vorbea copiilor despre importanța hidrocentralei pentru economia țării, mă uitam cu insistență la copii. In sala turbinelor, la bazinul de liniștire și la castelul de apă, căutam să descifrez gîndurile copiilor. Priveau și ascultau cu interes. Toate aceste lucruri despre care vorbea tovarășul Beldie le-au trăit, pentru că ei au crescut o dată cu șantierul, o dată cu lumina. La fel a fost și la fabrica de ciment unde, rînd pe rînd, au văzut întreg procesul tehnologic — încărcarea materiei prime, drumul spre mori, spre cuptoare, concasoare.

Intr-o altă zi, pionierii Școlii medii de la Bicaz au hotărît să facă o excursie pînă la baraj. De pe podul barajului au privit Bistrița adunată și apoi au făcut o excursie pe lacul de acumulare. Pe vasul de pasageri au întîlnit marinari tineri. Petre Mihăileanu are 28 de ani și-i venit dintr-un sat din Dorohoi. A lucrat și la baraj. E hotărît să rămînă aici. Pe vas, toți pionierii rîdeau, glumeau, se veseleau. Rîdea și glumea și Irina Gheorghiu, dar parcă în privirile ei am citit că se gîndea la ceva.

— La ce te gîndești, Irina ? am întrebat-o, apropiindu-mă de ea

— La ziua aceea — 1 iulie 1960, ziua cînd s-a închis apa în acest lac de acumulare pe care ne plimbăm noi acum. Imi amintesc totul... Drumul din centru și pînă la baraj era înțesat cu oameni. Erau acolo toți cei care munciseră vitejește ani de zile pe șantier. Erau părinții noștri, rudele noastre, profesorii noștri, eram noi, pionierii. Era atît de multă lume că nu se mai putea trece ! Veniseră oameni și din împrejurimi să asiste la acest eveniment. La un moment dat, ca la un semn, s-a așternut o liniște nemaipomenită. Și o voce puternică, care parcă-mi pătrunde în inimă și acum, a vestit răspicat că apele Bistriței au fost închise. Incă un moment a mai fost liniște, apoi din piepturile tuturor oamenilor au izbucnit urale, strigăte de fericire...

★

Acolo, la Bicaz, oamenii au învins. Neobosit, zi de zi și noapte de noapte, cuvîntul partidului a fost transformat de ei, în fapte. Și, pe mii și mii de kilometri rețea electrică, lumina Bicazului se racordează la sistemul energetic al țării.

Pentru că acesta a fost, în 1949, cuvîntul partidului nostru.

OANA MAGDU

Ne e dragă gospodăria agricolă colectivă

Micii naturaliști din Țara Oașului

La Negrești, regiunea Maramureș, a avut loc, nu de mult, faza pe raion a Concursului micilor naturaliști. Cu cîtă stăruință s-au pregătit ei ! Au organizat și o expoziție cu acest prilej.

În această localitate situată în munții Maramureșului, pionierii s-au gîndit să urmeze și ei exemplul părinților colectiviști și să încerce astfel să aclimatizeze pe micul lot experimental, porumb hibrid, soiuri noi de legume și zarzavaturi. Pe lîngă cunoștințele primite în școală, de mult folos le-au fost și cele primite chiar de la colectiviști. Aceștia își iau adesea copiii în gospodăria colectivă, unde le arată cum se însămînțează și se lucrează pămîntul pe loturile cu porumb hibrid. La colectivă merg ei și cu școala. Pionierii Padoc Grigore, Haiduc Ștefan, Roca Maria, Silaghi Emilia și alții au aplicat pe lotul experimental ceea ce au învățat la școală, la ora de „Cunoștințe agricole", ceea ce au văzut la colectiviști. Ei au învățat, de pildă, că, dacă pe ogoare împrăștii pulbere de calcar, aceasta ajută la refacerea structurii solului. Au întrebuințat și ei această metodă pe lotul experimental. Au văzut la colectiviști că porumbul se dezvoltă bine dacă-i pui la cuib zeamă de gunoi. Și au pus și ei. Roșiile le-au pus în ghivece nutritive.

— Porumbul hibrid se dezvoltă mai bine dacă este prășit de 5—6 ori — le-a spus brigadierul gospodăriei colective. Pionierii au făcut întocmai. Au urmat sfaturile brigadierului și în ce privește roșiile. Astfel, la expoziție au fost aduse fire de roșii, frumos dezvoltate. Pe lotul experimental din astfel de fire au obținut 1.500 kg roșii. Însămînțînd 6 kg de usturoi, micii naturaliști au obținut cca. 50 de kg. recoltă. Tot la fel de bogat a fost rodul și la cultura de fasole. S-a dovedit astfel că porumbul hibrid, legumele și zarzavaturile se pot aclimatiza la condițiile lor raionale.

Toamna, în cercul „Micilor naturaliști" lucrul continuă. Se fac forme pentru ghivece nutritive, s-au pus la stratificat semințe diferite de copaci. În anul viitor, pionierii din Negrești vor avea și o pepinieră. Să le urăm succes !

T. M.

Brigada artistică de agitație a pionierilor, de la Școala de 7 ani din comuna Cîrja, este binecunoscută în tot raionul Bîrlad. La faza raională a Concursului cultural artistic a ieșit prima. Participanții la concurs își amintesc cît de apreciat și aplaudat a fost programul acestei brigăzi. Cu haz și ironie, pionierii au criticat lipsurile din unitatea lor, cu mîndrie i-au prezentat pe fruntașii la învățătură și în activitatea pionierească. Brigada, prin cîntecele și poeziile ei, „nu ține parte / celor ce nu-și văd de carte". Lui Strătulat Ștefan dintr-a VII-a i s-au adresat direct : „Mai băiete, ce-ai de gînd / de nu ești cu noi în rînd ?...". Nici pe neastîmpăratul Bumbaru Ion nu l-au uitat. Iar lui Florea Toader, dintr-a V-a, care fuge de la ore și nu învață — i-au dedicat o întreagă poezie.

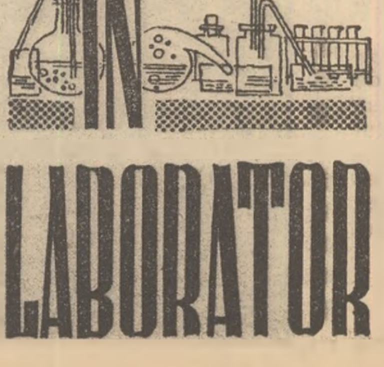
Despre succesul brigăzii artistice de agitație se poate vorbi nu numai în cadrul Concursului cultural-artistic, dar și în cadrul unității. Unii dintre pionierii criticați s-au îndreptat. Bumbaru Ion s-a mai cumințit, Ciorici Victoria a început să învețe mai bine. Ținînd seama de aceasta, membrii brigăzii artistice de agitație s-au gîndit și la programele pe care să le pregătească în continuare. De aceea, într-una din zile s-au adunat cu toții. I-au invitat și pe președinții de detașament, de grupă. „Pentru că Ionescu Mariana vine cu temele nefăcute, că-și pierde timpul cu joaca și nu-și respectă angajamentele, — a spus Nechita Licuța, președinta detașamentului clasei a V-a, ea trebuie neapărat criticată de brigadă. Iar lui Crăescu Ion, care vine cu temele nefăcute și apoi se preface că-i bolnav, să i se facă o satiră strașnică. Să-l usture !" a încheiat Mariana.

Părerile în legătură cu noul program și le-au spus încă mulți alți pionieri. Cu toții sînt hotărîți ca brigada lor, prin criticile aduse, să ajute pionierilor la îmbunătățirea situației la învățătură. Dar și să-i evidențieze pe cei care cinstesc cravata roșie și sînt mîndria unității.

E. TOFAN

Ce frumoasă este chimia ! Și în laborator înțelegi așa de bine de ce s-a înroșit hîrtia de turnesol, de ce s-a tulburat apa de var sau cum se verifică puritatea hidrogenului!... De aceea orele de chimie sînt așteptate cu nerăbdare. Pionierii și școlarii claselor a VII-a de la Școala medie nr. 5 „Mihail Sadoveanu" din Capitală sînt nelipsiți din laborator. Fiecare lecție, definițiile mai grele sînt demonstrate prin experiențe. Și pionierii le fac cu multă plăcere.

Ilie Pintilie

Fiu al poporului nostru, erou al clasei muncitoare, Ilie Pintilie este o figură luminoasă în istoria mişcării noastre muncitoreşti. S-a născut la 11 februarie 1903, la Iaşi. De mic copil, rămas orfan, a intrat pentru a-şi cîştiga existenţa ucenic la Atelierele C.F.R. Nicolina din Iaşi. Aici, în focul muncii şi al luptei, intrînd în rîndurile partidului comunist, s-a călit revoluţionarul Ilie Pintilie.

Anii marilor lupte ceferiste, împotriva exploatării, 1932—1933, îl găsesc pe Ilie Pintilie în fruntea muncitorilor ceferişti din Moldova.

Pentru activitatea sa de neînfricat luptător, Ilie Pintilie este întemniţat. La Doftana, în 1940 el moare sub zidurile închisorii lăsată intenţionat de guvernul burghezo-moşieresc să se dărîme peste deţinuţi.

Fragmentul biografic pe care-l publicăm, arată un

aspect al uneia din primele acţiuni la care participă tînăr fiind, Ilie Pintilie.

Era prin toamna anului 1920. Muncitorii din fabrici şi uzine fremătau ca înaintea unui mare eveniment. Obosiţi de muncă istovitoare, se întorceau flămînzi spre casele în care frigul era atotstăpînitor, unde îi aşteptau copiii cu mîinile întinse, care întrebau din ochi: „Taticule, ce ne-ai adus ?"

Cupa amărăciunii se umpluse, nu mai puteau răbda. De aceea, ca la o singură chemare, s-au ridicat muncitorii la luptă.

Erau zile friguroase de octombrie. La Iaşi, ca în întreaga ţară, greva s-a desfăşurat cu intensitate, cuprinzînd sute şi sute de muncitori. În curtea Atelierelor C.F.R. Nicolina-Iaşi, muncitori tineri şi vîrstnici, refuzînd să mai muncească, îşi cereau drepturile, — cereau pîine. Lupta era în toi cînd, comitetul de conducere a grevei de la Nicolina a luat această hotărîre: să se arboreze un steag roşu în vîrful hornului cel înalt din curtea atelierelor. Dar nu era uşor să aduci la îndeplinire o asemenea sarcină. Atelierele erau păzite cu străşnicie de patrulele militare. În plus, era destul de greu să te caţeri în vîrful hornului şubred, cel mai înalt din curte. Însufleţiţi de dragostea fierbinte pentru popor, gata oricînd de sacrificii pentru a sluji ţelurilor înalte ale vieţii şi luptei, patru tineri ucenici şi-au spus:

— Noi vom îndeplini această sarcină!

Patru umbre se furişau în noapte grăbind spre curtea atelierelor, ducînd steagul. Animator al grupului era Ilie Pintilie! Pentru a nu fi văzuţi, ca să intre în curtea atelierelor, utecişţii s-au strecurat cu mare greutate printr-un canal. Trei dintre ei au rămas jos de pază, iar unul s-a căţărat pînă sus, fixînd steagul, apoi s-au retras dispărînd în noapte. Tîrziu, cu sentimentul datoriei împlinite, cei patru tineri au adormit. A doua zi urma să fie o zi mare!

Dimineaţa, steagul roşu, simbol al luptei revoluţionare flutura mîndru, sus de tot, deasupra atelierelor, chemînd masele la luptă! Fiecare din cei patru tineri îşi spuneau: Noi l-am pus! Şi erau mîndri că-şi îndepliniseră sarcina. Nici un agent de poliţie nu se încumeta să se urce pe ziduri, să dea jos steagul, deşi prezenţa lui îi tulbura pe copoii stăpînilor. În cele din urmă, Siguranţa a recurs la serviciile unui grup de huligani. În schimbul unei sume de bani, unul din aceşti huligani s-a căţărat dînd jos steagul. Dar nu pentru mult timp.

— Steagul acesta, a spus Ilie Pintilie, a fost stropit cu sîngele clasei muncitoare! Oricine îndrăzneşte să se atingă de el, se atinge de clasa muncitoare însăşi!

Steagul a fost smuls din mîinile huliganilor şi înălţat din nou pe coşul înalt, deasupra atelierelor. Nimeni n-a mai îndrăznit să se atingă de el!

Şi steagul era acum parcă mai roşu, se zărea de departe, mai viu, acolo sus. Flutura ca o chemare la luptă!...

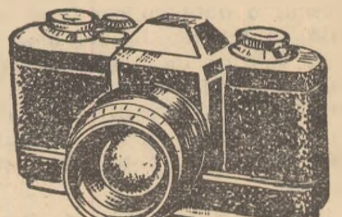
ELENA GEORGESCU

Noi cămine studenţeşti la Craiova

ALATURI DE FRUMOASELE BLOCURI DE LOCUIT care s-au înălţat în ultimul timp în oraş, în noul an universitar s-a dat în folosinţă aci un grup social studenţesc. El cuprinde 2 cămine cu o capacitate de 660 de locuri şi o cantină la care pot lua masa 600 studenţi.

Căminele sînt înzestrate cu mobilier nou, lenjerie nouă, iar la fiecare etaj se află amenajată cîte o sală de lectură. Noii locatari, studenţi ai Institutului pedagogic de 3 ani şi ai Institutului agronomic, au la dispoziţie şi televizoare.

Cu aparatul fotografic pe Valea Prahovei

1

2

3

4

5

1. Mii şi mii de oameni ai muncii îşi petrec concediul în staţiunile de odihnă. Fotografia îi înfăţişează pe Ion Chiţu, muncitor petrolist la Schela Ochiuri-Tîrgovişte, şi alţi oameni ai muncii aflaţi în staţiunea Sinaia.
2. Cei veniţi la odihnă îşi petrec timpul cît mai plăcut. Unii, de exemplu, preferă lectura cărţilor din biblioteca cu mii de volume a staţiunii...
3. La club... o disputată partidă de şah.
4. După masă.
5. De aici, potecile se despart: unii urcăm la Cota 1.400!

Fotoreportaj de GR. PREPELIŢA

Pe drumul belşugului

PLOIEŞTI. Cu cîteva zile în urmă, în satele Balta şi Curcubeu din regiunea Ploieşti a fost sărbătoare: 307 familii de ţărani muncitori au hotărît să intre în marea familie a colectiviştilor.

TG. MUREŞ. Şi întovărăşiţii din satul Glodeni, Regiunea Mureş-Autonomă Maghiară au inaugurat recent noua lor gospodărie colectivă, căreia i-au dat numele „Spicul de aur".

Cu acest prilej, la căminul cultural a avut loc un frumos program artistic dat de tinerii din Glodeni şi de echipa artistică a Fabricii „Petőfi-Şandor" din Tg. Mureş.

BACAU. Scrisoarea deschisă „Veniţi alături de noi", a celor 7 gospodării agricole colective fruntaşe din regiunea Bacău, a găsit ecou şi în rîndurile întovărăşiţilor din comuna Sascut-Sat, raionul Adjud. Răspunsul a fost prompt: însufleţiţi de exemplul colectiviştilor, ei au hotărît să transforme întovărăşirea într-o puternică gospodărie colectivă.

Se înfrumuseţează locul natal

Am citit de multe ori în gazetă scrisori de la pionieri care, înfăţişează cu bucurie felul cum s-au dezvoltat în anii puterii populare oraşele şi satele în care locuiesc, cum s-a înfrumuseţat locul natal.

Şi în satul nostru, aşezat pe malul stîng al Mureşului, s-au făcut multe lucruri, noile construcţii ridicate în ultimul timp i-au dat o înfăţişare foarte frumoasă. Şoseaua Tg. Mureş—Cluj, care străbate satul de la un capăt la altul, a fost asfaltată, iar noi, pionierii şi şcolarii din sat, am hotărît să plantăm puieţi de-o parte şi de alta a şoselei.

Nu de mult, am avut o mare bucurie: în casele colectiviştilor s-a aprins *Lampa lui Ilici!* Aparate noi de radio sînt acum multe la noi în sat, cum foarte multe sînt şi casele nou construite.

Avem în sat şi un frumos cămin cultural, cu o sală mare de spectacole, iar în curînd o să avem şi cinematograf! Satul nostru a devenit de nerecunoscut, avem tot ce ne trebuie şi pentru toate acestea mulţumim din inimă părintelui drag — Partidului.

BIRIŞ IOAN
cl. a VI-a B,
Satul Cipău, raionul Luduş

Inainte, spre noi succese

Au trecut puține zile de cînd s-au încheiat lucrările celui de-al XXII-lea Congres al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice. In diferitele regiuni ale U.R.S.S. se țin sau s-au ținut consfătuiri ale oamenilor muncii din agricultură. O asemenea consfătuire a avut loc zilele trecute la Tașkent, la care au participat lucrători din agricultura Uzbekistanului, regiunilor sudice ale Kazahstanului, Tadjikistanului, Turkmeniei, Kirghiziei și Azerbaidjanului. La această consfătuire a luat cuvîntul tovarășul N. S. Hrușciov, prim-secretar al C.C. al P.C.U.S., care a declarat: **„Popoarele lumii își dau tot mai mult seama că numai lupta împotriva imperialismului, numai pe calea socialismului și comunismului, omul muncii va dobîndi libertatea și fericirea". „Programul nostru — a spus în continuare tovarășul Hrușciov, referindu-se la noul Program al P.C.U.S. — luminează calea spre culmile mărețe ale comunismului".**

N. S. Hrușciov a arătat că în republicile Asiei Centrale, ca și în Kazahstan, există mulți oameni minunați, lucrători capabili, crescuți de puterea sovietică, de partidul comunist. Acești oameni vor ști să transforme în viață mărețele sarcini trasate de Congresul al XXII-lea pentru agricultură.

In încheiere, N. S. Hrușciov a spus: **„Țara noastră se află într-un mare avînt. Clasa muncitoare, țărănimea colhoznică, intelectualitatea sovietică au săvîrșit multe fapte mărețe și glorioase. Avem de îndeplinit o muncă uriașă. Programul partidului adoptat de Congresul al XXII-lea a stabilit, în ce privește dezvoltarea economiei noastre, obiective fără seamăn".**

Luînd măsuri concrete, arătînd cum e mai bine să se lucreze pentru a împlini cu un ceas mai devreme minunata orînduire — Comunismul, aceste consfătuiri arată că oamenii muncii din agricultura țării sovietice, la fel ca toți ceilalți constructori înflăcărați ai comunismului de pe cuprinsul U.R.S.S. pășesc înainte spre noi și bogate succese.

NEW — YORK:

„Vrem bani pentru școli!"...

La 11 noiembrie, — așa cum a fost nevoită să arate într-o știre agenția „United Press International" — în fața clădirii cancelariei lui Nelson Rockefeller, guvernatorul statului New-York (S.U.A.) și autorul programului construcției de adăposturi împotriva depunerilor radioactive, a avut loc o demonstrație de protest, de două ore, împotriva atîtării psihozei războinice.

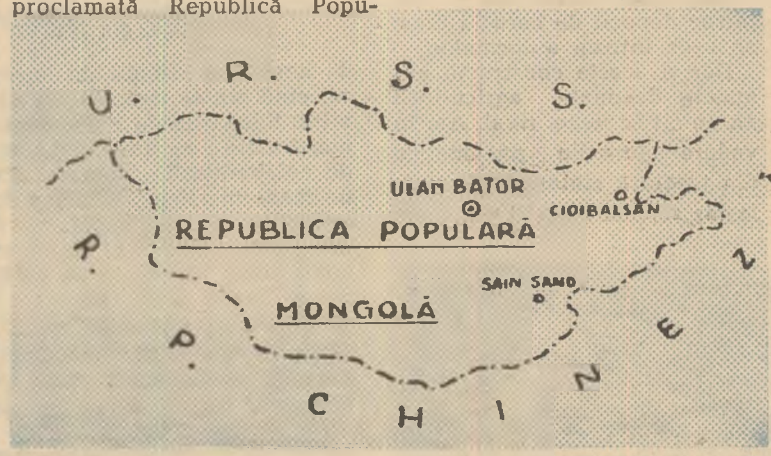
Demonstranții au purtat pancarte pe care scria cu litere mari: „În loc de adăposturi, vrem bani pentru școli!"

ATLASUL PIONIERULUI:

Republica Populară Mongolă

Acum, dragi copii, să deschidem din nou atlasul și să privim harta REPUBLICII POPULARE MONGOLE. După cum știți, această țară se află pe continentul asiatic, avînd o suprafață de 1.531.000 km pătrați și cca. 1.000.000 de locuitori. Capitala țării este *Ulan Bator*.

Peste cîteva zile, la 26 noiembrie, poporul frate mongol sărbătorește un mare eveniment din istoria sa. Cu 37 de ani în urmă, Mongolia a fost proclamată Republica Populară. S-au consfințit astfel marile victorii ale poporului mongol, obținute ca urmare a revoluției populare din 1921.

Descătușat din lanțurile robiei seculare, poporul mongol s-a ridicat la lumină, parcurgînd un drum lung, victorios. Prefacerile care au avut loc, în cei 37 de ani au schimbat radical înfățișarea țării. Sub conducerea Partidului Popular Revoluționar, poporul mongol, stăpîn pe soarta sa, a obținut importante succese în toate domeniile de activitate, pe drumul construirii socialismului. Cu ajutorul frățesc al Uniunii Sovietice și al celorlalte țări socialiste, a fost făurită o industrie carboniferă, minieră, petroliferă, energetică și alimentară. Se extrage în prezent din minele țării, într-o singură zi, atît cît se extrăgea în doi ani înainte de revoluție. Au fost construite zeci de întreprinderi noi, iar în viitor, în anii celui de al treilea cincinal, industria se va dezvolta și mai mult. Așa, bunăoară, în 1965, producția de energie electrică va crește de patru ori față de 1960.

Succese deosebite au fost obținute și în agricultură, în primul rînd în ce privește creșterea animalelor. Șeptelul de vite a crescut de peste două ori față de trecut, R.P. Mongolă ocupînd astăzi primul loc în lume în ce privește numărul de animale pe cap de locuitor. Acest succes a fost posibil datorită faptului că *arații* — crescătorii de animale — s-au unit în marea familie a cooperativelor agricole.

S-au obținut succese importante și pe tărîm social-cultural.

Anul acesta, succeselor mărețe pe plan intern ale R.P. Mongole li s-au adăugat un eveniment deosebit: recent, la 31 octombrie, în fața clădirii monumentale a Organizației Națiunilor Unite, a fost înălțat și drapelul de stat al Republicii Populare Mongole. Cu sprijinul U.R.S.S. și al țărilor socialiste, R.P. Mongolă a devenit membră a O.N.U.! Primirea R.P. Mongole în Organizația Națiunilor Unite a însemnat o palmă dată uneltitorilor țărilor imperialiste, care au împiedicat vreme îndelungată ca Mongolia Populară să facă parte din rîndul țărilor membre ale O.N.U.

Poporul frate mongol, pășind alături de celelalte popoare din familia țărilor socialiste, obține noi și importante succese în toate domeniile de activitate, pe drumul construirii socialismului.

„NOROCUL" LUI FERATTI

Micul Giacomo Feratti a avut astăzi o mare bucurie. Și cînd te gîndești că această bucurie se datorește unui fapt care l-a necăjit multă vreme...

In ciuda celor 12 ani ai săi, Giacomo e atît de mărunt și firav încît cu greu poți să-i dai 9 ani. Și iată că astăzi, tocmai pentru că e mărunt, a avut bucuria să obțină cel mai bun loc din clasă. Cred că gîndindu-vă la cel mai bun loc din clasă, toți veți spune: a fost așezat în banca I-a. Dar nu-i așa. El a primit un loc și mai bun. Chiar la catedră. Da! La catedră, lîngă profesoară. Giacomo și încă doi colegi tot atît de firavi ca și el au fost așezați la catedră. Nu pentru că în orașul Palermo din Italia acesta ar fi un procedeu pentru stimularea elevilor buni sau... mărunți de stat, ci pentru că în acest oraș, în cartierul nou construit „Falsomiele", nu există școală. Adică nu există o construcție specială pentru școală, iar cei 112 elevi ai ciclului elementar, învață îngrămădiți într-o singură clasă, în care nu se află decît 20 de bănci și au o singură profesoară. Cei mai înalți sînt așezați jos, pe podea, în fața băncilor, iar cei mai mărunți — lîngă catedră.

Pentru „norocul" său, Giacomo a fost felicitat de colegi...

112 copii sînt înghesuiți în această sală de clasă din Palermo. Din această pricină mulți din ei stau în timpul orelor de curs pe dușumea.

Faptul că într-o cameră fără aer, fără apă și fără lumină sînt nevoiți să stea înghesuiți, în orele de curs, 112 elevi, micul Giacomo îl simte cu propria sa dezvoltare fizică și intelectuală. Dar el nu-l comentează. Nu-l comentează nici guvernul italian, căruia nu-i pasă că Italia se situează pe ultimul loc între marile națiuni ale lumii, în ce privește cheltuielile pentru învățămînt.

Iată însă că revista „Vie Nuove" a dezvăluit unele aspecte ale situației tragice a copiilor și a muncitorilor italieni.

Insă micul Giacomo e fericitat. Are un loc bun în clasă.

Ajuns acasă, abia așteaptă să împărtășească bucuria lui și familiei. Ar fi bine venită. De-o săptămînă, tata vine acasă în fiecare zi tot mai tîrziu și tot mai abătut.

Astăzi a venit foarte tîrziu...

Mama l-a întîmpinat în prag, întrebătoare.

— ...Nimic! a răspuns el dînd neputincios din mîini. Sîntem prea mulți fără serviciu...

— Și ce vom face? Nu mai am cu ce cumpăra pîine...

— Pentru astăzi avem... Avem pe-o săptămînă... Mi-am vîndut pardesiul!

Din „PAESE SERA"

M. CALIN

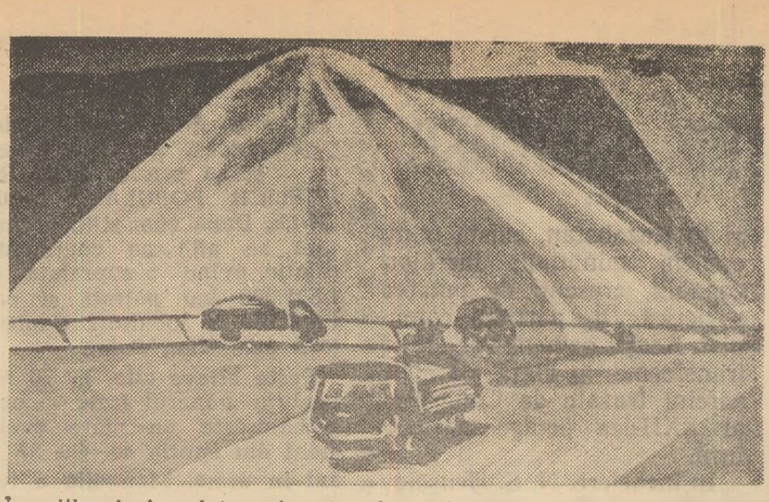
La invitația C.C. al U.T.M., a sosit la București o delegație de copii din Cuba, printre care se află și fiul premierului Fidel Castro.

In numai doi ani, Revoluția cubană triumfătoare a adus multe prefaceri în Cuba. Astfel, în Sierra Maestra, leagănul revoluției, funcționează astăzi 3.000 de școli și numărul lor va fi ridicat la 7.000. De asemenea, în provincia Pinar del Rio au fost construite 71 de noi școli, dintre care 35 la sate.

Despre școlile în care învață, despre viața nouă, liberă, fericită pe care și-o făurește eroicul lor popor, au vorbit copiii din Cuba, la întîlnirea pe care au avut-o deunăzi la Palatul pionierilor din București.

Fotografia înfățișează un aspect de la vizita făcută de copiii cubani la cercul de telecomunicații al Palatului pionierilor.

Aerul construiește

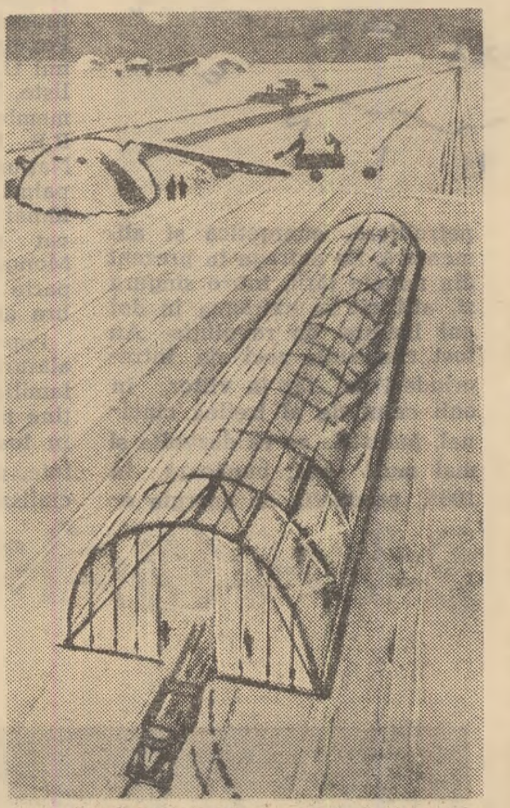

În mijlocul cîmpului au fost instalate silozurile pneumatice. Corturile lor sferice, din țesătură sintetică, strălucesc în soare.

În descrierea oficială a acestor construcții neobișnuite există asemenea rînduri: „Domeniul aplicării în construcția sătească: sere de primăvară, depozite provizorii de cereale, corturi, garaje, depozite cu diferite destinații, tabere de cîmp, uscătorii speciale, construcții antiseismice ș.a.m.d." Probabil că la acest „ș.a.m.d." pot fi trecute încă cel puțin zece denumiri de construcții diferite și toate sînt construite... din aerul obișnuit.

...Buldozerul a început să lucreze. Peste o oră terenul este neted. Și iată că pe marginile lui, la intervale regulate, s-au înfipt în pămînt tirbușoanele fundamentului. De niște mici lațuri, urechiușe ce abia ieșeau la suprafața terenului s-au fixat furtunuri de cauciuc ascunse în inele de masă plastică. A început să țăcăne compresorul pompînd în țevi aer, transformînd furtunurile în semicercurile unei carcase rezistente și elastice. Furtunurile devin tot mai tari. Dar iată, compresorul a terminat lucrul. Țevile sînt legate cu un cablu subțire și un camion obișnuit, de trei tone, ridică întreaga construcție. Carcasa stă de parcă este de metal.

— Da, totu-i în regulă. Se poate așterne învelișul.

Carcasa se acoperă cu peliculă din masă plastică și, cu ajutorul aerului comprimat... depozitul este gata

Peste încă cîteva minute sera este gata. Ea a crescut literalmente sub ochii noștri.

Noile construcții proiectate de Institutul de cercetări științifice de construcții sătești sînt cu totul originale. Ele pot fi foarte ușor transportate. Un întreg depozit de cereale încape ușor într-un autocamion.

Dar și aceste construcții minunate destinate agriculturii au pe cît se vede, rival. Am în vedere silozurile pneumatice din țesătură sintetică. Corturile lor sferice argintii amintesc de aerostate înainte de lansare, cînd ele se mai află pe pămînt. Silozurile de o asemenea construcție au fost elaborate de colaboratorii laboratorului de mase plastice TNIISK a Academiei de construcții și arhitectură a U.R.S.S. Depozitul pneumatic, împăturit cu grijă, ocupă foarte puțin loc — 1,5 m^3 și nici „construirea" lui pe cîmp nu este complicată. Sfera cortului se formează prin intermediul unei mici presiuni interioare a aerului. În această sferă, devenită siloz, încap pînă la 500 tone de grîne. Ele sînt bine ferite de vremea proastă, de vînt, ploi sau zăpadă.

La consfătuirea în domeniul construcțiilor ce a avut loc în martie la Alma-Ata, N. S. Hrușciov a aprobat proiectul unor asemenea silozuri pneumatice sintetice.

(După revista sovietică „Tehnika molodeji")

Știința sovietică a realizat un „soare" miniatural

Cîndva se spunea că nu pot fi realizate becuri cu puteri mai mari de cîteva sute de wați și părea extraordinară atingerea puterii de 1.000 wați. Recent, sub uriașa cupolă de sticlă a pavilionului „Construcția de mașini" din cadrul Expoziției realizărilor economiei naționale de la Moscova, la o înălțime de 60 metri, a apărut un adevărat soare în miniatură. Este vorba de un bec umplut cu xenon, o substanță chimică specială care permite trecerea unui curent electric cu o intensitate uriașă. Puterea luminoasă a acestui bec este de 300 — 1.000 kw., putînd echivala cu lumina dată de 15 milioane de lumînări. Este de ajuns să se monteze 3 sau 4 becuri cu xenon, la o mare înălțime, și un oraș modern să fie complet luminat — ca ziua.

Această realizare uluitoare a oamenilor de știință și energeticienilor sovietici deschide perspective noi în domeniul iluminatului și în special al iluminatului public.

Nu va trece multă vreme și acești „sori" în miniatură, realizați de om în laborator, vor lumina săli uriașe de spectacole și concerte, expoziții, vor revărsa asupra orașelor torente de lumină

Succese filatelice

În luna octombrie a avut loc la Budapesta Congresul Federației Internaționale de Filatelie (F.I.P.). Cu acest prilej a fost organizată cea mai mare și mai importantă expoziție filatelică internațională din acest an.

Expoziția a avut o amploare neobișnuită.

29 de filateliști din țara noastră și-au trimis colecțiile pentru expunere. Felul cum au fost apreciate aceste exponate ne-o arată faptul că 24 din ele au primit medalii și diplome.

Expoziția de la Budapesta a fost prima expoziție filatelică internațională patronată de F.I.P. care a cuprins o secție specială, foarte cuprinzătoare, pentru tineret.

Un succes excepțional a fost obținut de tineretul filatelist din țara noastră: toate cele trei colecții expuse au fost premiate!

Pionierul Tripcovici Dan Laurențiu, elev în clasa a VI-a B, Școala mixtă de 7 ani nr. 152 din București, a primit medalia de argint aurit. Colecția avea ca temă „Revoluția de la 1848".

O medalie de bronz argintat a fost atribuită utemistului Andrei Crișan, elev în clasa a IX-a L, Școala nr. 22 „Gheorghe Lazăr" din București, pentru colecția cu tema „Republica Populară Romînă, patria mea". Mihai Spreitzer, elev în clasa a IX-a a Școlii medii nr. 38 din București, a primit o medalie de bronz pentru colecția sa de mărci poștale cu temele: „Floră — Faună — Sport".

Ziua mărcii poștale romînești

În fiecare an, la 15 noiembrie, filateliștii din țara noastră sărbătoresc Ziua mărcii poștale romînești.

Cu acest prilej, în principalele orașe din țară au avut loc o serie de manifestări filatelice ca expoziții, conferințe, ședințe festive etc. La București s-a organizat o expoziție în care au fost expuse colecțiile de mărci poștale cu care țara noastră a participat de curînd la Expoziția filatelică internațională de la Budapesta.

Totodată s-au decernat premiile la concursul organizat de revista „Filatelia" pentru cele mai frumoase mărci poștale apărute în țara noastră în anul 1960.

Cu acest prilej a fost pusă în circulație o marcă poștală de 55 bani, însoțită de o vignetă de 45 bani, a Asociației filateliștilor din R.P.R.; de asemenea, a apărut un plic „prima zi a emisiunii" obliterat cu o ștampilă specială.

În ajutorul micilor crescători de albine

Vatra stupinei — organizarea ei

Lecția 2-a

Este cunoscut că locul unde sînt așezați stupii se numește *stupină*.

Condiția principală pentru amplasarea stupinei este ca în raza de zbor, albinele să aibă flori multe și variate pentru asigurarea unui cules bun. De asemenea, stabilirea amplasării stupinei trebuie să aibă în vedere și condițiile activității de zbor; astfel:

a) stupina să fie așezată la o distanța de 3 km față de altă stupină.

b) să nu fie așezată în apropierea fabricilor și a uzinelor, deoarece fumurile coșurilor și gazele industriale împiedică activitatea normală a albinelor, provocîndu-le moartea.

c) locul potrivit pentru amenajarea vetrei unei stupini este *livada de pomi*, care asigură un bun cules din primăvară. În același timp se asigură polenizarea speciilor pomicole contribuind astfel la sporirea recoltei de fructe.

d) nu se va așeza stupina în locurile joase din apropierea pîraielor, lacurilor și bălților sau în văi, deoarece umiditatea, ceața și curenții reci de aer împiedică dezvoltarea normală a familiei de albine, contribuind la îmbolnăvirea ei.

e) locul trebuie să fie uscat, însorit.

f) să nu se așeze pe un loc prea înalt și neadăpostit unde vîntul împiedică zborul albinelor.

g) stupina trebuie adăpostită de un *gard viu*, de arbori, arbuști sau clădiri.

h) nu se recomandă așezarea stupinei în desișul pădurii.

i) să nu se așeze stupina în apropierea drumurilor pe care circulă oameni sau animale.

După alegerea locului de amplasare a stupinei, se va nivela terenul, îndepărtîndu-se pietrele sau nuielele uscate. Apoi se va face marcarea terenului fixîndu-se cu țăruși locul de așezare a stupilor.

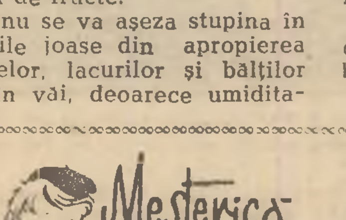
Stupii se vor așeza în rînduri regulate, fie în formă de șah, fie în grupe de 2-3 stupi, în așa fel ca albinele să se poată orienta ușor. Cea mai bună așezare este cea în grupe de cîte 2-3 stupi în semicerc la distanță de 1 m unul de altul, cu urdinișul îndreptat în direcții diferite.

Între grupele de stupi se lasă o distanță de 6-10 m. Pe acest teren se execută lucrările de întreținere a familiilor de albine. Adesea stupii sînt așezați în linie dreaptă, pe picioare de lemn, la distanță de 20 cm de la suprafața solului, cu urdinișurile îndreptate împotriva direcției vînturilor. În fața fiecărui stup, pe o suprafață de 1 mp, se va curăța iarba și se va presăra nisip... „oglinda stupului". În spațiul liber al vetrei stupinei se pot semăna ierburi perene, melifere: trifoi alb, trifoi roz, golomăț, grăzdei, zizanie...

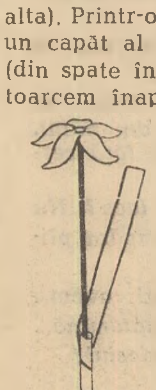
Prin respectarea regulilor și a măsurilor se creează condiții bune pentru creșterea albinelor

MARIA MACARIE

conducătoarea cercului de apicultură, Palatul pionierilor, București

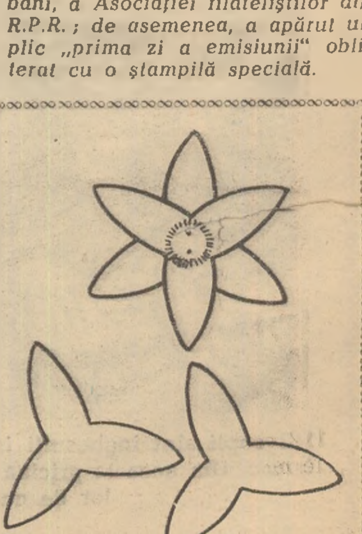
Pentru a executa „narcize" sau „margarete" avem nevoie de următoarele materiale: **pînză subțire albă și verde (șifon sau indian), cîteva fire de sîrmă, lungi de 15-20 cm., pentru cozi, puțină vată vopsită în** galben, puțin griș, și... tipare. Pînza se apretează și se calcă. Aplicăm tiparul pe pînză, descriind în linie oblică mai multe forme (ex. narciza). Se decupează cu o foarfecă ascuțită, ca marginea să rămînă netedă. Două din aceste forme se așază una peste alta. (Vezi desenul alăturat). Peste aceste petale, în centru se așază un cerc din pînză albă căruia i-am vopsit cu tempera un cerc roșu, iar mijlocul galben. Aceste forme puse una peste alta (cele două petale și cercul) se găuresc în mijloc cu un ac mai gros (două găurele una lîngă alta). Printr-o gaură introducem un capăt al sîrmei de codiță (din spate înspre față) și îl întoarcem înapoi prin cea de a doua gaură; răsucim bine capătul sîrmei de codiță și astfel fixăm floarea.

Codița se îmbracă, răsucindu-se pe ea o fîșie de pînză verde lată de 1 cm.; totodată se fixează și frunza florii, care este tăiată din pînză verde apretată. Ca ultimă operațiune la executarea narcizei, îndoim în două vîrful fiecărei petale, ca să redea exact petala florii naturale.

Modul de lucru al unei margarete este același, cu singura deosebire că mijlocul florii se face dintr-un năsturel de vată galbenă ce se prinde tot cu codița de sîrmă. Pe marginea năsturelului de vată punem puțină gumă-arabică și presărăm peste ea griș.

MEȘTERICĂ

Un interesant concurs de atletism

În duminica aceea, Stadionul Republicii din Capitala a fost inundat ca niciodată de zeci și sute de cravate roșii. 660 de pionieri din 55 de școli ale orașului au venit să participe la un interesant concurs de atletism organizat din inițiativa Secției de învățămînt a Sfatului Popular al Capitalei și a Centrului de antrenament și pregatire sportivă „23 August".

Întrecerile organizate la proba de 60 m. și la aruncarea mingii de oină au dat naștere la dispute pasionante. Cea mai interesantă probă s-a dovedit a fi cea de alergare la 60 m. baieți. De fapt, ea a atins și un număr record de participanți, aproape 200. Pînă la urmă Petre Ionel de la Școala medie nr. 5 a cîștigat detașat finala cu timpul de 7,8 sec. El a fost urmat de Crețeanu Mihai de la Școala medie nr. 30 cu timpul de 8 secunde și Tudor Vasile de la Școala medie nr. 30 cu timpul de 8,2 sec. La proba de alergare fete cea mai bună s-a dovedit a fi Boroș Ana de la Școala medie nr. 35, care a parcurs cei 60 m. în 8,9 sec. Pe locurile următoare s-au clasat: Cama Elena de la Școala de 7 ani nr. 115, Anastasiu Mioara, Școala medie nr. 35 și Anastasiu Tatiana, Școala de 7 ani nr. 111, toate realizînd timpul de 9 sec.

La aruncarea mingii de oină la fete, reprezentanta Școlii de 7 ani nr. 110, Bălcescu Suzana, a reușit o performanță deosebită, aruncînd 54 m. fapt care i-a adus primul loc. Bune performanțe au obținut și Pitulici Ecaterina, de la Școala medie nr. 18 și Ghențu Maria de la Școala medie nr. 16, care au ocupat locurile II și respectiv III. La băieți locul I a fost cîștigat de Solomon Ștefan de la Școala de 7 ani nr. 81 cu o aruncare de 64,50 m. Pe locurile următoare s-au clasat Radu C-tin de la Școala de 7 ani nr. 53 și Zamfir Nicolae de la Școala de 7 ani nr. 57.

Pe echipe, clasamentul arata astfel: Fete: 1. Școala de 7 ani nr. 67 cu 460 puncte; 2. Școala de 7 ani nr. 115 cu 459 puncte; 3. Școala de 7 ani nr. 111 cu 444 puncte. Băieți: 1. Școala medie nr. 30 cu 614 puncte; 2. Școala de 7 ani Băneasa cu 557 puncte; 3. Școala de 7 ani nr. 110 cu 522 puncte.

R. B.

Prietenie

Clădirea aceea mare, care se află în centrul orașului Salonta este Școala de 7 ani nr. 2. Aici își luminează astăzi mintea sute de copii romîni și maghiari. Notele bune din catalog, succesele obținute la activitățile patriotice, în activitatea cultural-artistică și toate celelalte realizări sînt mîndria pionierilor din această școală.

Să facem cunoștință cu două pioniere: Lungu Doina și Szölösi Anikó din clasa a VII-a A. Aproape zilnic, după ore, le putem vedea pregătindu-și împreună lecțiile pentru a doua zi. Prietenia lor a început din primele zile de școală. Lui Anikó i se părea grea gramatica limbii romîne. Într-o dupăamiază, Doina a invitat-o pe Anikó la ea acasă. De atunci ele își pregătesc mereu lecțiile împreună. Și în timpul liber sînt tot amîndouă. Lui Anikó îi place să meargă la cinematograf. De multe ori după ce-și pregătesc temele, ea vine cu cîte o surpriză: două bilete pentru film.

★

E duminică. Spre clubul sindicatelor se îndreaptă cu pași grăbiți grupuri, grupuri de pionieri. Unii dintre ei sînt îmbrăcați în frumoase costume naționale. Astăzi vor prezenta în fața muncitorilor un bogat program de cîntece, dansuri populare și poezii. Echipa de dansuri a pionierilor de la Școala de 7 ani nr. 2 e binecunoscută de muncitori. De multe ori au aplaudat la club programele pionierilor. Și pentru a se prezenta și de data aceasta foarte bine, dansatorii s-au pregătit din timp.

★

După ore, pionierii care au învățat dimineața n-au plecat spre casă. S-au adunat în jurul terenului de fotbal din curtea școlii. Asistă la jocul ce se desfășoară. Mingea zboară rapid dintr-o parte a terenului în cealaltă.

— Bravo Peter!

— Nu te lăsa...

— Gol...

Și strigătele de încurajare la adresa celor de pe teren nu contenesc. Echipa de fotbal a școlii, care a luat ființă după alegerile pe unitate, se antrenează cu sîrguință în vederea unei întreceri pe care o va susține, nu peste multă vreme, cu pionierii de la școala medie

★

Acestea sînt doar cîteva aspecte ale activității pionierilor de la Școala de 7 ani nr. 2 din Salonta. Șirul lor s-ar putea prelungi cu adunările interesante pe care le țin, cu rezultatele frumoase obținute la strîngerea fierului vechi, cu concursul „Drumeții veseli", cu numeroșii fruntași la învățătură și cu multe altele. Toate acestea sînt realizate cu multă dragoste sub semnul unei calde prietenii ce-i leagă pe toți.

CATALINA POP

Ce ai de gînd Andrei?

Să învețe cît mai bine, să obțină rezultate tot mai frumoase în activitățile pionierești, să citească și să acumuleze cît mai multe cunoștințe folositoare în viață — acestea sînt dorințe care-i însuflețesc pe pionierii din școlile patriei noastre.

Mai sînt însă unii, puțini, ce e drept, care-i împiedică pe colegii lor să învețe, tulbură orele de curs din clasă, ne dau mult de lucru. Un astfel de elev rău, bătăuș, leneș e și băiatul pe care vă rugăm să-l prezentați în caricatură. E colegul nostru, îl cheamă Bragă Gh. Andrei și învață în clasa a VII-a la Școala de 7 ani din comuna Berevoești, regiunea Argeș.

E obraznic cu tovarășii profesori, își bate colegii, suflă în ore și vorbește neîntrebat. Nici temele nu și le pregătește. Noi am căutat să-l ajutăm în fel și chip, dar a refuzat ajutorul nostru. Astăzi însă, în această scrisoare, vrem să-l întrebăm: Ce ai de gînd Andrei?

BRATULESCU LETIȚIA
Școala de 7 ani com. Berevoești, reg. Argeș

ȘTIRI SPORTIVE

Zilele trecute, pe stadionul întreprinderii „Cablul" din **Tg. Mureș,** a avut loc meciul de fotbal dintre echipa reprezentativă a Școlii de 7 ani nr. 11 și aceea a Școlii de 7 ani nr. 5. În urma unei întreceri spectaculoase, scorul s-a încheiat cu 5—2 pentru reprezentativa Școlii de 7 ani nr. 11.

★

Printre competițiile sportive ale pionierilor de la Școala de 7 ani din comuna Mărgăritărești, raionul **Rîmnicu Sărat,** sînt trecute multe întreceri ce se vor desfășura în unitate. Printre aceste activități se află întrecerile de volei, handbal, fotbal și șah. O dată cu sosirea iernii, pionierii vor ține un curs de patinaj pentru începători și își vor amenaja un patinoar artificial.

„Săptămîna economiei" în școli

Pe întreg cuprinsul patriei noastre, în această perioadă se desfășoară „Săptămîna economiei". Acțiunea de economisire în școli are o importanță deosebită de mare. Prin depunerile la C.E.C., pionierii și școlarii își însușesc deprinderea de a economisi, în scopul organizării unor excursii interesante, în scopul formării unei biblioteci personale.

În același timp, economisirea la C.E.C. constituie o acțiune cu caracter patriotic, întrucît sumele depuse contribuie la dezvoltarea economiei naționale, la întărirea patriei noastre socialiste. Această importantă acțiune de economisire se desfășoară în orașe și sate, instituții, întreprinderi și școli.

Chemarea: „Fiecare cetățean — un depunător la C.E.C." i-a antrenat și pe pionierii Școlii de 7 ani din comuna Smîrdioasa, regiunea București. Înțelegînd rolul educativ al acestei acțiuni, aproape fiecare pionier este posesorul unui libret C.E.C. Ei se mîndresc cu frumoasele sume pe care le economisesc an de an. Fruntași în această acțiune sînt pionierii Oțelea Costinel, Boja Dida, Nicula Marcela, Soare Nicolae. De asemenea, pionierii acestei unități au pregătit și un frumos program artistic pe care-l vor prezenta în cadrul „Săptămînii economiei".

Pionierii detașamentului nr. 1 de la Școala medie „Avram Iancu" din orașul Aiud, regiunea Cluj, făcînd economii an de an au depus pînă acum peste 4.000 lei. Fruntași în această acțiune sînt pionierii Buta Ion, Hîncu Felicia, Emanoil Ion și alții.

Și pionierii de la Școala de 7 ani din comuna Pietroșani, regiunea Argeș, se pot mîndri cu rezultatele frumoase obținute în acțiunea de economisire. Mai în toate unitățile, în această perioadă pionierii participă cu entuziasm la diferite concursuri „Drumeții veseli", „Cine știe cîștigă" și la diferite programe artistice pe teme de economii

NICOLAE BULGARU

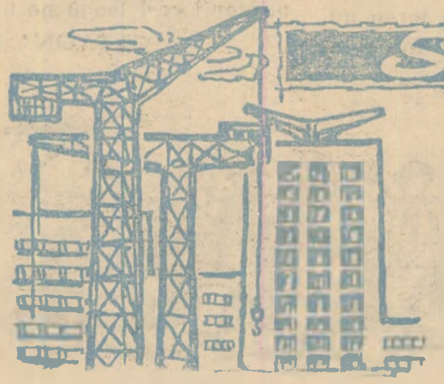
Partid

Mi-ai pus în palme cartea, s-o deschid,
Să sorb din ea lumina ta, partid.

Și răbdător, mai mult ca un părinte,
M-ai învățat să merg doar înainte.

Cu tine-alături azi, de-aș încerca,
Nu-i pisc în viață să nu-l pot urca.

Și nu-i în viață viscol sau furtună
Să ne oprească drumul spre Comună.

Statuia

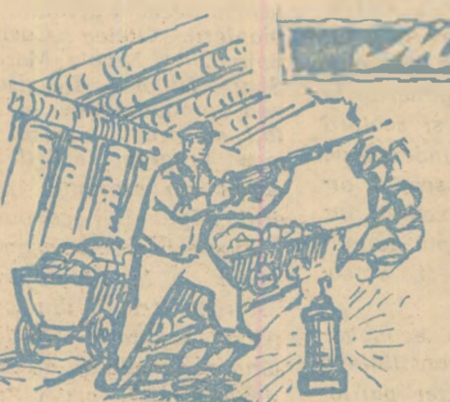
Cu rădăcini înfipte-adînc și dure —
Prin rîuriri de schele și de fier,
Asemeni unui foc într-o pădure, —
A izbucnit viu zidul către cer.

Pe zidul tînăr, limpezi ochii-mi suie,
Iar sufletul ca floarea mi-l deschid
Căci blocul nou îmi pare o statuie
Sculptată-n zarea țării de Partid.

Cîntec

Am strîns întreg pămîntul, sub falduri de tarlale
Și-am tras văzduhu-n sonde și-n coșuri de furnale.
Și am întins cît zarea pe plaiuri carpatine
Lungi fire de lumină și salbă de uzine.
Le-om înmulți pe toate armonic și modern
Și pînă la izbîndă de somn n-o să-mi aștern.
Iar cînd vom da la vise înalta întrupare
Ne-om rezema-ncet tîmpla de comunista zare.
O clipă doar, și-om merge cu tine mai departe,
Partid, căci visul nostru, n-are hotar, nici moarte!

Minerul

A coborît unde-i deschisă mina
Purtînd în ochi și-ntr-un lămpaș lumina.
În noaptea de aci cînd a pătruns
Un strigăt și un semn a fost de ajuns
Și a început să fulgere, să tune,
Pe zarea și pe cerul de cărbune
Și neclintita boltă, ca-nvîltoare
S-a spart, căzîndu-i bulgări la picioare.

Mi s-a părut, pe cînd priveam minerul,
Că-n fața lui îngenunchease cerul.

Țîncul

Vîntul încă nu adie
Crengile stau țepene.
Luna, parcă-i o felie
Galbenă de pepene.

În grădină, pe-o alee,
Liniștii curmînd adîncul
Singurică, o femeie
La plimbare și-a scos țîncul.

S-au oprit din drum, și-n grabă
El cu degetul arată...

Nu pricepe și-o întreabă:
„De ce luna e tăiată!?"

Mama-i spune că-ntr-o seară,
Dac-o vrea, și o putea,
O să-i facă tata scară
Și-o să urce sus la ea.

Țîncul rîde, prinde grai
Și o trage de poșetă:
„Oamenii, tu îmi spuneai,
Că se suie c-o rachetă!?"

Așa a fost odată...

Așa a fost odată și nu e prea mult de cînd a fost așa...

În povestirea sa *„Așa a fost odată"*, *ION PAS* oglindește aspecte din viața reală a muncitorilor din Romînia de acum 50 de ani. Mormintele celor 11.000 țărani asasinați în 1907 din ordinul regelui și al guvernului burghezo-moșieresc erau încă proaspete. Poliția și jandarmii nu-și puseseră încă armele la rastel, dimpotrivă, prigoana împotriva muncitorilor era intensificată. În acest timp se petrec lucrurile pe care Ion Pas le povestește copiilor. Un grup de polițiști excortau spre gară cîțiva muncitori șomeri care urmau să fie dați afară din București pe motiv că prezența lor în Capitală dădea acestui oraș, supranumit „Micul Paris", un aspect... urît.

Prefectul se ocupa de estetica orașului...

Cu cîteva zile înainte făcuse o „razie" și acum îi scotea din oraș pe „zdrențăroși", „nespălați" și... „vagabonzi".

De la începutul povestirii facem cunoștință însă și cu un fruntaș al mișcării muncitorești, care știe să întîmpine cum se cuvine acest convoi și reușește să-i facă scăpați pe cîțiva din muncitorii excortați. Urmărind eroii acestei întîmplări pînă la prefectură și pînă la sediul sindicatului din Piața Amzei, autorul reușește să dezvăluie pe înțelesul cititorilor condițiile vitrege în care, într-o fază de început a mișcării muncitorești, militanți de frunte ca Ștefan Gheorghiu, I. C. Frimu, Anghelus și alți militanți comuniști, luptau pentru organizarea muncitorilor și pregătirea lor pentru viitoarele și glorioasele bătălii pentru răsturnarea jugului burghezo-moșieresc.

Povestirea cuprinde întîmplări deosebit de interesante care fac lectura pe cît de folositoare pe atît de antrenantă.

Punîndu-vă la dispoziție cartea „Ion Pas povestind copiilor" Editura Tineretului v-a făcut vouă, dragi cititori, un dar prețios.

LA BIBLIOTECĂ

Sîntem la Biblioteca „30 Decembrie" din comuna Șelaru, raionul Găești. 4.350 volume stau frumos aranjate în rafturi. Ele sînt citite cu mult interes de peste 700 de iubitori ai lecturii. Zilnic pe fișele cititorilor, bibliotecara notează o nouă carte, după gustul fiecăruia. Între amatorii și pasionații cititului sînt și mulți pionieri de la Școala de 7 ani din comună ca, de pildă, Ioancă Bodea, Mirescu Marin, Mirescu Adrian, Ștefan Aurica, Luca Florentina, Luca Iulian, Dorobanțu Vera, Necula Georgeta și mulți alții, care se întîlnesc aici foarte des. Biblioteca este vizitată și de școlarii mici.

Iată că ușa se deschide încet. Un băiețaș intră în bibliotecă. Are în mînă o carte învelită cu grijă. Cititorii din sala de lectură întorc capul. „Iar a venit Ionel" șoptesc între ele două pioniere.

— Bună ziua! — se grăbi Ionel să-i salute pe cei din bibliotecă.

— Bună ziua, Ionele, — îi răspunse bibliotecara. Așa de repede ai citit cartea?

— Mi-a plăcut foarte mult — lămuri el. Acum, am venit să iau alta...

Numărul curent de pe fișa de evidență a elevului Coadă Ion din clasa a III-a era 68, ultima carte luată de el fiind „Amintiri din copilărie" de Ion Creangă. E un elev silitor și dorința lui fierbinte este să devină pionier.

★

În fiecare sîmbătă după-amiază, în sala de lectură a bibliotecii au loc seri de basm, la care copiii din sat vin cu multă plăcere. Zi de zi, biblioteca e vizitată de pasionații ei cititori, pionieri și școlari din comună.

M. NEGREA

Cărți pentru voi

Au apărut și apar în vitrinele librăriilor foarte multe cărți pentru voi, pionierii și școlarii. Astfel, puteți citi nenumărate cărți interesante cum ar fi: **POVESTIRI EROICE** de Eusebiu Camilar, **AM FUGIT DE ACASA** de Nicuță Tănase, **PALATUL PRIMAVERII** de Vasile Mănuceanu, **CEI DE LA CRISANTA** de Gica Iuteș, **PUIUL DE RAȚA SALBATICA** de Petre Luscalov, **FATA DIN OJDULA** de Kovacs György, **SERI ALBASTRE** de Costache Anton, **LANTERNA MAGICA** de Demostene Botez, **SA CITIM CU VOCE TARE** de Ion Brad, **LUNA DIN CALIMARA** de Cezar Dragoi, **ORAȘUL CU PORUMBEI**, de Elena Dragoș.

Între cărțile adresate vouă, veți găsi multe povestiri științifico-fantastice, romane. Printre acestea se numără cartea intitulată **„O IUBIRE DIN ANUL 41.042"** de Sergiu Fărcășan, **LUNTREA SUBLIMA**, de Victor Kernbach și altele.

Tot pentru voi sînt și cărțile, **TICA ȘI RICA AU PORNIT SPRE LUNA**, de Leonid Petrescu, **UN COPIL CA ȘI TINE** de Anca Livescu, **POVESTIRILE LUI MARUNȚELU** de I. Agîrbiceanu, **IEPURAȘUL DE TURTA DULCE** de Victor Eftimiu, **FABULE** și **BUCUROȘI DE OASPEȚI** de Marcel Breslașu, **O ȘCOLARIȚA ÎN PADURE** de Cicerone Theodorescu, **COPIII MUNTELUI DE AUR** de Călin Gruia.

Un nou film romînesc

În curînd, pe ecranele Capitalei va rula filmul „Cînd primăvara e fierbinte" o nouă producție a studioului cinematografic „București". În fotografie: o scenă din film.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii" tel. 17.60.10, 17.60.20; Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii.